

ὁ νοικοκύρις εἰς τὸ αὐτὸ σηκοτράφισμα τοὺς ὁμισοὺς ἀνθρώπους διὰ πάντα τὰ κλήματα ὅλα τοῦ νοικοκύρι νὰν τὰ θημωνιάζῃ καὶ πλακώνῃ καὶ νὰ τὸν ἄββιζάρῃ νὰν τὰ παίρνῃ καὶ τὸ φροῦτο ὅπου ἔξαποστέρνει ὁ Κύριος τόσο στὰ χωράφια τὸ ὅσο εἰς ἀμπέλια καὶ δένδρα νὰ μοιράζουν ἐφημεσίως καὶ νὰ τὸν κράζῃ εἰς τὸν τρύγον, πάτημα καὶ εἰσὲ κάθε φροῦτο ὅπου ἐβγάνει διὰ νὰ παραστέκῃ καὶ βλέπῃ καὶ παίρνῃ τὸ δικό του· καὶ στὸ παρὸν τοῦ δίδει τοῦ αὐτοῦ Μανόλῃ μετρητὰ χειροδοτῶς ριάλια τέσσερα καὶ περιπλέον νὰν τοῦ δώσῃ καὶ ἕτερα ριάλια ὀκτώ, τὰ τέσσερα στὸ σκάψιμο καὶ τὰ ἄλλα τέσσερα στὸ σκάλο καὶ εἰς τὰ ὅποια νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ μερτικό τοῦ αὐτοῦ κοπιαστῇ εἰς τὴν ἐρχομένην ἐσοδείαν τόσο κρασί ἀπὸ σταμνιά¹⁾ τέσσερα ἥμισυ στὸ ριάλι καὶ μὲ ἀγώγια ἰδικά του καὶ ἐ τοῦττο²⁾ πὲρ πάττο ἐσπρέσσο καὶ διὰ μία ἀντζιανιτὰ τοῦν ὑποστατικῶνε του καὶ νὰν τὰ φυλάῃ νὰ μὴν τὰ ζημιώνουν καὶ μὲ πάττο ὅτι, ἂν εἴπῃ νὰν τόνε βγάλῃ ὁ νοικοκύρις τὸν αὐτὸν κοπιαστῇ πρὶν νὰ σωθῇ τὸ ἄνωθεν τέρμινο, νὰν τοῦ πληρώνῃ ριάλια εἴκοσι διὰ πένα, ἔτζι ἀλικόντρο καὶ ὁ αὐτὸς Μανόλῃς ἂν τὰ ρεφουδάρῃ καὶ δὲν σταθῇ νὰ τελειώσῃ ὁ ἄνωθεν νὰν τοῦ πλερώνῃ τοῦ αὐτοῦ Νίκλου τὴν αὐτὴν πένα. Ἔτζι πὲρ πάττο ἐσπρέσσο ὀμπλιγάροντας τὰ καλά του καὶ σωματικῶς διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ διὰ κάθε σπέζα, ντάννα, ἰντερέσσε καὶ πετζοραμέντα ἔκαμε, ὅπου τοῦ ἔδωσε καὶ θέλει τοῦ δώσει καὶ τὰ ἐξῆς.

† Ἀλεβίζος ἱερ. ὁ ντενάζος³⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε,

† Στεφανῆς Λουκᾶς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

13.

Πώλησις μεριδίου λέμβου τῆς 5 Δεκεμβρίου 1671.

Νοτάριος Β. Μποσινιέρ (Βιβλ. 85 σ. 92).

† 1671 Δικεμβρίου 5. Ὁ μ(ισσέ)ρ Κωσταντῆς Ζαγάλης δίδει τοῦ παρόντος Βρετοῦ Νίκλου τοῦ ποτὲ Γιάννη ἀπὸ τῇ Μάνῃ εἰσὲ καθάριαν πούλησίαν τῇ μισῇ

¹⁾ σταμνιά. Τὸ σταμνὶ (πήλινον ἀγγεῖον) πολλαχοῦ εἶναι μέτρον ὑγρῶν διαφόρου χωρητικότητος. Ἐν Ζακύνθῳ ὡς μέτρον οἴνου ὑπολογίζεται εἰς 13 ὀκ.

²⁾ ἐ τοῦττο = e tutto.

³⁾ Ἀλεβίζος ἱερ. ὁ ντενάζος. Εἰς Μάνην (τ. δ. Μέσσης) ἔχομεν οἰκογεν. ἐπώνυμον Ντενεζάκος, Ντενέζος καὶ εἰς ἀνατολικὴν Μάνην οἰκογ. ἐπών. Ἀλεβίζος - Ἀλεβιζάκος. Τὸ ἐπών. Ἀλεβίζος εἶναι γνωστὸν καὶ ἐξ Ἀνδριταίνης καὶ ἐκ Πυλίας (ΧΙΛ. 587 σ. 201, 202), ἐκ Κρήτης ἔνθα καὶ τοπων. Ἀλεβιζαῖκα, τὰ (Αὐτόθι σ. 183). Πρβ. τὸ ἐκ Κεφαλληνίας Ἀλεβιζᾶς (Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, Γεωγραφία πολιτικὴ νέα καὶ ἀρχαία τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας, Ἀθῆναι 1890 σ. 149) καὶ τὸ ἐκ τούτου Ἀλεβιζᾶτος ἢ Ἀλεβιζᾶτος κατ' ἀνομοίωσιν (Π. ΛΟΡΕΝΤΖΑΤΟΥ, Κεφαλλήνων ὀνόματα, Λαογραφία 2 (1910) σ. 31) Γ. ΧΑΤΖΙΑΚΙ, Περί τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ πατρωνυμικῶν εἰς - ἄτος, Ἑλισθημονικὴ Ἑπετηρίς 9 (1913) σ. 6. Ἐκ Κρήτης (Χριστιανικὴ Κρήτη 1 (1912) σ. 73) μαρτυρεῖται ὁ τύπος Ἀλβίζος (ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1621).

ἀπὸ τῇ βάρκα καὶ μισά της ρεμέτζα, κουπιῶνε πέντε διὰ τῇ σοῦμμα τὰ ριάλια δεκατέσσερα Ν^ο 14, ἔτσι στιμάδα ντακκόρδο, τὴν ὁποίαν σοῦμμα ριάλια δεκατέσσερα ὀμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰν τὰ δώσῃ καὶ μετρήσῃ τοῦ ἄνωθεν Ζαγάλη εἰς τέρμινο ἕως τὶς μεγάλες ἀποκριές¹⁾, τὶς ἐρχόμενες, ὑπόσχοντας τὰ καλὰ του καὶ σωματικῶς καὶ πριντζιπαλμέντε ὀμπλιγάδα ἢ αὐτὴ μισὴ βάρκα καὶ μισὰ ρεμέτζα εἰς τὴν τελείαν ἀποπληρωμὴν καὶ τὰ ἑξῆς:

† σταματέλος μυλωνᾶς²⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† παναγιώτης κοκκίνης³⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

14.

Προικοσύμφωνον τῆς 22 Δεκεμβρίου 1671.

Νοτάριος Β. Μπροσινιόρ (Βιβλ. 85 σ. 113).

〈Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου〉

Ἄρεσκειὰ τοῦ Ἀθηναίου⁴⁾ μετὰ τὴν Ἀναστασοῦλλα Μποντία.

1671 Δικεμβρίου 22, προικοπαράδοσις⁵⁾ εἰς τὰ ἄτη μου.

† Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν⁶⁾.

¹⁾ Ἀποκριές. Τὰ κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Ἀπόκρεων ἐν Ζακύνθῳ ἐπὶ Ἑνετοκρατίας βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, *Λεξικὸν* σ. 83-84 ἐνθα καὶ βιβλιογραφία.

²⁾ σταματέλος μυλωνᾶς. Οἰκογ. Μυλωνᾶ ἐν Ζακ. ἐκ τοῦ χωρίου Φιολήτη μαρτυρεῖται τῷ 1580. Μ. Δελή—Κωσταντῖνος ἐκ Γαλάρου ἀπέβη ὁ τρόμος τῶν Τούρκων ἀγωνισθεὶς κατ' αὐτῶν μετὰ τοῦ Λάμπρου Κατσώνη. Ἄλλος δὲ Μ. Νικόλαος ὑπηρετήσας εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν ἐγένετο Φιλικὸς καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μυστρά, ἀπέθανε δὲ ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1856. Ἐν Βενετίᾳ εἰργάσθη εἰς ἔκδοσιν τῆς Γεωγραφίας τοῦ Μελετίου. Ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης μαρτυροῦνται συμβολαιογράφοι Ζακ. οἱ: Σταματέλλος (1660-1696), Ἰωάννης (1696-1727), Γεώργιος (1772-1805), Νικόλαος (1808-1809) καὶ Πέτρος (1811-1829) ὡς οἰκ. ἐπίθ. εἶναι γνωστὸν ἐξ Ἀργολίδος (*Λαογραφία* 4 (1912/3) σ. 159) ἐξ Ἀνδριτσαίνης (*XIΛ*. 587 σ. 201) καὶ ἄλλοθεν. Πρβ. ἐν Κεφαλλ. *Σταματελλᾶτος*.

³⁾ παναγιώτης κοκκίνης. Παλαιότερα μαρτυρία τῆς οἰκογ. ταύτης εὐρίσκεται τῷ 1501 εἰς τὸν κώδικα τῆς μονῆς Ἀναφωνητρίας. Κ. Νικόλαος τοῦ Διονυσίου ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Ζακ. τῷ 1838.

⁴⁾ Οἰκογ. ἐπών. ἐν Ζακ.

⁵⁾ Ἐγγραφὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφονται καὶ ἐκτιμῶνται πάντα τὰ κατὰ τὸ προικοσύμφωνον συμφωνούμενα καὶ διδόμενα ὡς προῖξ. Πρβ. Ι. ΒΙΣΒΙΖΗΝ, Αἱ μεταξὺ τῶν συζύγων περιουσιακαὶ σχέσεις εἰς τὴν Χίον κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν μετ' ἀνεκδότων νοταριακῶν ἐγγράφων. *Ἐπετηρὶς Ἀρχείου τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 1 (1948) σ. 21 σημ. 3.

⁶⁾ Ἡ ἐπίκλησις τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ ἐγγραφα αὐτὰ ὡς τύπος ἐγκυρότητος τῶν συμφῶνων ἔχουσα τὴν καταγωγὴν της εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, εἶχεν εὖρρει τελευταῖον νομικὴν κύ-